

zVěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

prosinec 2010
číslo 3 - ročník VII

Nechte maličkých...

■ Doznávám, že mě docela překvapil poměrně silný čtenářský ohlas na článek v posledním zVěstníku zabývající se konfrontací v „cizině“ dospělosti českého děvčete se současnou realitou země české. Tenistka Mirka Vavřincová, manželka světové tenisové špičky Rogera Federera, je dalším - i když poněkud atypickým a tím pádem trochu nereprezentativním - zahraničně-českým „dítětem“, jehož názory jsme se pokusili zjistit. – Co z toho vzešlo přinášíme na straně 4.

No a když už se tak jeden tou mladou havětí zabývá, neubrání se tomu, aby o ní trochu nepodumal, navíc se to o Vánocích docela hodí. Ty naše děti to totiž neměly vůbec lehké. My dospělí jsme se stali profesionálními běženci z vlastní vůle nebo alespoň po více méně zralé úvaze, ale kdo se ptal jich? To že v rodné zemi vládne bolševik prostřednictvím svých dosazených a později volených zástupců jim bylo celkem jedno a přesto se najednou ocitly někde, kde se jim sice líbily hezké hračky v krámech, kde ale nebylo s kým si hrát. A kdo to nezažil, ten si nikdy nedokáže představit, co se děje v duši malého člověka, když zjistí, že ostatní děti ať již ve školce nebo ve škole mluví jinak než táta s mámou. A když se většinou poměrně rychle naučily mluvit jako ostatní – v této souvislosti buďtež pozhnání ti pedagogové - a byla jich většina - kteří jejich spolužákům vysvětlili, že neznalost řeči neznamená automaticky debilitu – přišla další řafka. Ti jejich spolužáci mluvili totiž stejnou řečí jako venku i doma se svými tátama a mámama, a to už bylo na palici.

Pokoušeli jsme se jim sice být oporou, ale také z nás byla cítit nejistota, jak na nás tak dolehly ty tržní vztahy. Blábolívali jsme jim něco o krásné zemi plné chytrých a schopných lidí, kteří by - kdyby mohli - dokázali zázraky, kam se jednou vrátíme, což je časem enormně děsilo, protože se už nechtěly zase stěhovat. Navíc nám moc nevěřily. Můj syn se mě jednou nedůvěřivě zeptal, jestli v Čechách mluví česky i policajti, což pro něj byla největší autorita, protože ti mohli dát tátovi pokutu za rychlou jízdu a to i přesto, že jim maminka zřetelně a dost nahlas říkala, že s tím nesouhlasí. Lhali jsme jim také o slavných českých dějinách,

což zůstalo zaplatřpánbůh většinou bez následků, napravila to škola, kde se učil dějepis objektivně. Tahali jsme je do Sokola, ale ony raději sportovaly tam, co jejich spolužáci. Vláčeli jsme je na Mallorcu, do Ameriky nebo do Karibiku, což sice zvěšovalo jejich obzory, ale ony by třeba také někdy rády o prázdninách za babičkou na chatu na Sázavě. Tu Sázavu některým z nich nahradili čeští exiloví skauti, snad to pánbůh jejich obětavým vůdcům nějak oplatí. Pokoušeli jsme se, aby nezapomněly češtinu, nebo aby se jí ty v cizině narozené naučily, a někdy se nám to i povedlo, takže jim babičky, občas příjíždějící na návštěvu, mohly někdy i vyprávět o Ferdovi Mravencovi a Rumcajzovi, když už nevěděly, kdo je Pumuckl nebo Pipi Langstrumpf.

No a tak nám ty děti rostly a po čase se také i podívaly do oné zaslíbené země, kde se jim sice smáli, když si nemohly vzpomenout na nějaké to české slovo, kde ale zase ty, kterým se jinak ve škole nedařilo, mohly lehce udělat maturitu; kam sice často příjížděly autem a vracely se vlakem, ale zase díky tomu bleskově pochopily husitsko-jánošíkovské národní tradice. Globálně se jim tak ta země jevila mnohem pozitivněji než nám, jejich rodičům, zděšeně zjišťujícím, že potom-

stvo již kouká na otčinu očima cizinců, kterým je mnohý český zlořád více méně fuk, protože pro ně je součástí koloritu východní Evropy.

A tak jsme pochopili, že tak jako z nás ani po mnoha desetiletích nikdy nebudou opravdoví Němci, Američani, Švýcaři, tak ty naše ratolesti, že už nikdy nebudou Češi. Nevíme jestli je to dobře nebo špatně, ale určitě to má co dělat s těma kuličkama, o kterých svého času psal pan Werich, a v Evropě to doufám časem bude jedno, tedy pokud nevstanou noví Klausové.

Těm našim malým, statečným dětem je dnes třicet, čtyřicet a někdy i padesát, takže je už pomalu načase jim říct, že to všechno zmáklly dobře a že jsme proto na ně moc pyšní.

Nejen jim přeji úspěšný rok 2011.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

MEZINÁRODNÍ SPORTOVNÍ PODZIM

Turnaj ve stolním tenise

6. října 2010 Pro velký úspěch prvních dvou ročníků pingpongového turnaje nezbylo pořadatelům než z něho udělat tradici a uspořádat letos jeho třetí ročník. Osvědčené prostory v ASZ Altstadt na Sebastinsplatzu uvítaly četné soutěžící, z nichž svým výkonem letos přesvědčil Dušan Pokorný a vybojoval 1. místo, následován Jitkou Šolcovou a Karlem Svobodou.

Foto: Martin Pokorný

CykloRallye Aumeister

16. října 2010 Účastníky cyklistického závodu Anglickou zahradou ani letos neodradilo deštivé počasí. Pro úspěšné umístění v soutěži nestačila jen dobrá fyzická kondice, roli hrála i schopnost koncentrace a orientace. Vedle absolvovaného času se v závodu bodovalo i nalezení určených objektů na trase a správné zodpovězení osmi otázek. S tím vším si nejlépe poradil Karel Svoboda (celkem 74 bodů), druhý se umístil Olda Tesař (71 bodů), třetí byl Dušan Pokorný (66 bodů). Perfektně připravený závod se jel opět pod zkušenou organizační taktovkou Alenky Jirákové.

Minigolf

6. listopadu 2010 Soutěž v minigolfu se letos konala již popáté. Z toho podruhé v hale, tentokrát v Unterföhringu – v Dream-Bowl Palace. Slabá účast umožnila všem hráčům velice pěkná umístění: první Dušan Pokorný (42) před Zdeňkem Fajkusem (44), Karlem Svobodou (50), Alenou Pokornou (63) a Drahuší Krajcovou (66). Číslovky v závorce znamenají pochopitelně počet bodů a nikoliv věk.

Foto: Karel Svoboda a Drahuše Krajcová

SKV Open 2010

20. listopadu 2010 Mezinárodní sportovní podzim uzavřel 6. ročník tradičního kuželkového poháru SKV Open. Do finále, které hráli čtyři nejlepší účastníci z rozehrávky, se letos probojovali Jitka Šolcová, Marika Jokelová, Karel Svoboda a Dušan Pokorný. První místo si nenechal vzít Karel Svoboda s 65ti body, druhá byla Marika Jokelová – 56 bodů, třetí místo vybojovala Jitka Šolcová – 54 bodů a na čtvrtém místě skončil obhájce titulu z minulého roku Dušan Pokorný s 50ti body.

Kuželková liga 2010

Pořadí a body

1. Pokorný, Karel	123	7. Scholz, Jitka	34	13. Pokorná, Andrea	12
2. Svoboda, Karel	115	8. Jermář, Marcel	29	14. Hübnerová, Ivana	11
3. Pokorný, Dušan	110	9. Novotný, Franta	25	15. Ondrák, Pavel	9
4. Pokorný, Martin	86	10. Jiránková, Alena	24	16. Allis, Alexandra	7
5. Krajcová, Draha	67	11. Fajkusová, Blanka	23	17. Scheible, Hana	6
6. Fajkus, Zdeněk	49	12. Pokorná, Alena (J)	17	18. Jokelová, Marika	2

V sobotu 28. srpna 2010 jsme se konečně vydali na dlouho plánovaný výlet na Třístoličník, který tvoří hraniční trojmezí Německa, Rakouska a České republiky.

S ohledem na obvyklé diference ohledně termínu a katastrofální předpověď počasí bylo vlastně malým zázrakem, že

j jsme se dochvilně na parkovišti pod Třístoličníkem všichni sešli a započali plánovaný záměr v počtu devíti účastníků uskutečnovat.

Někteří z nás, kteří se naivně domnívali, že plánovaná túra je míněna pouze po vrcholku, a zamířili proto nejprve do horského hostince, byli s citem uvedeni na pravou míru a kolem poledne jsme vyrazili.

Po prohlídce kamenných vyvěrelin na vrcholku jsme se vydali na ne zcela jednoduchou trasu - trochu obtížnější bylo zdolání kamenného moře – kterou jsme ale všichni bez úhony v pořadí určeným starým heslem: “Mládi vpřed a staří na svá místa” zvládli.

Skutečnost, že jsme potřebovali více času, než plánuje internetový průvodce, hrála jen podřadnou roli.

Ti z účastníků, kteří tento kus Bavorského lesa navštěvují už desetiletí, měli možnost si porovnat rozdíl stavu lesa a hranice v minulosti a dnes.

Pohled na zbytky dospělé kmenoviny byl moc smutný a jako facit zůstalo poznání, že les je na vrcholcích kolem Třístoličníku po smrti.

To byl ale jediný negativní zážitek celého dne. Počasí se také nakonec umoudřilo a pod zvedající se mlhou se dokonce otevřel výhled do širokého okolí.

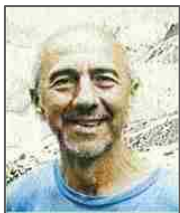
Nakonec jsme zůstali v hotelu na úpatí přenocovat, kde jsme sice neumělými, ale o silnějšími hlasy pěli za doprovodu Oldovy harmoniky dlouho do noci. Patří mu za to zvláštní dík.

Karel Svoboda

Jak se dejchá na osmitisícovce

Přednáška Václava Fořta 23. listopadu 2010 v ASZ Altstadt

Václav Fořt, ročník 1945, je legendou mnichovského krajan-ského sportovního dění 70. a 80. let minulého století, kdy během své aktivní činnosti v mnichovském exilovém Sokole dokázal zapálit pro horolezecké aktivity i takové subjekty, u kterých se to zdálo vyloučené. Zaplatil za to poměrně vysokou daň, když je pak musel doprovázet a ochraňovat při výstupech na Wildspitzi, Similaun, Großvenediger, Zuckerhuettel a Großglockner, aby posléze s několika z nich zdolal střechnu Evropy Mont Blanc.

Paralelně ovšem provozoval sport i na trochu jiné úrovni, ať již to byly extrémní horské výstupy v jihoamerických Andách nebo dálkové běhy na lyžích („Vasa Lauf“) i „per pedes“ (Pražský maraton).

Ve zralém věku 61 let sáhl pak po metě pro horolezecké fanatiky nejvyšší a zúčastnil se úspěšného bezkyslíkového výstupu na himalájskou 8.201 m vysokou CHO OYU, což je mimochodem výška pravděpodobně dosud žádným sokolem nezdolaná. Na tomto „kopci“

zažil svůj sport ve zcela jiných dimenzích a v jiné dramatičnosti, než byl dosud zvyklý.

Zprostředkování těchto dimenzí posluchačům považoval Václav Fořt dlouho za nemožné, ale po velkém přemlouvání se o to přece jen pokusil. Podle názoru většiny ze zhruba pěti desítek přítomných úspěšně.

Karel Pokorný

Exkluzivní mini-interview pro zvěstník

Der Beginn eines neuen Abschnitts: Mit Ehefrau Mirka und den Zwillingen Myla und Charlene im August 2009

s **Mirkou Federerovou** roz. Vavřincovou, manželkou Rogera Federera, občasně světové tenisové jedničky

Přišla jste do Švýcarska v poměrně útlém věku. Bylo pro Vás těžké se v novém prostředí etablovat a jakou roli hraje ve Vašem životě země Vašeho původu dnes?

Ne bylo to těžké, na svůj dosavadní život se dívám jako na kontinuitu s hezkými vzpomínkami. Směr mého života byl vždy určován sportem a zde je také zřejmé odkud pocházím, když sleduji výsledky např. v tenise...

Světová tenisová špička se skládá z více méně stále stejných lidí, kteří se pravidelně setkávají na turnajích v celém světě. Jaký k sobě máte vztah. Jdete spolu občas na pivo, setkáváte se i privátně?

Zde mohu mluvit pouze za sebe. Mnozí z mých přátel jsou sportovci, ale nejsou to bezpodmínečně tenisté a nejsou bezpodmínečně z Top 10. Máme s manželem svoji privátní sféru, v této otázce jsem velice konsekventní.

Sokol je sportovní organizace, která se svého času zasloužila o vznik Československa. Je pro Vás Sokol pojmem, popř. slyšela jste to jméno již někdy?

Ovšem, samozřejmě, je to také část mých vzpomínek.

(Své vzpomínky paní Federerová bohužel nekonkretizovala, takže zůstáváme i nadále zvědaví. pozn. redakce)

Dnešní doba připomíná tu před příchodem Tyrše: Opět postrádáme pocit jednoty a vzájemnosti. Jen se nezdá pravděpodobné, že by k jeho obnově stačilo něco tak jednoduchého, jako je tělocvik.

Pavel Kosatík, český spisovatel

Sokol nebyl nikdy jenom „tělocvik“. Vzhledem k tomu, že autor předchozího citátu je ročník 1962, jakož i vzhledem k všeobecně malé národní historické povědomosti mu budiž odpuštěno, protože jinak má pravdu.

Karel Pokorný, starosta

Ke konci roku 2010 zastavila Česká obec sokolská vydávání časopisu Sokol. I když na českém žurnalistickém nebi neexistence časopisu žádnou trhlinu nezanechá, přece jen byl pro sokolskou organizaci jediným mediálním prostředkem, kterým se prezentovala veřejnosti a kterým mohla oslovit své členy. Mezi nimi by se jistě našli dobrovolníci, ochotní bezúplatně vydávání časopisu v minimálně dosavadní úrovni zajistit, jak je běžné přinejmenším u zahraničních sokolských žup a jednot.

redakce

Reakce na článek "Back to the roots", zVěstník duben-srpen 2010

Dopisy čtenářů

Vážená a milá neznámá,
nemusíte se rmoutit, že Váš článek vyzněl negativně. Vaše postřehy z Prahy jsou trefné a dokonce "ohleduplné". Já je naprosto chápu a sdílím je. Již několik let se cítím ne "Čechem", ale Evropanem českého původu, což mi umožňuje podívat se na sebe, na nás Čechy, v zrcadle kritického myšlení. Vaše kritické dojmy mne neuráží, naopak jsou zdrojem poučení a zároveň souzněním s Vámi.

Že potkáváte na cestě do práce zamračené obličejy, není pro mne překvapením. Jsem často v Praze, jezdím metrem, autobusem i tramvají. Ty zamračené tváře velmi dobře znám. Atmosféra ve společnosti a chybějící ochota nejsou slabou stránkou jen Pražanů, ale všeobecně. Typickým příkladem jsou služby a zvláště restaurace. "Zaplať a vypadni" - to je převažující ideologie obsluhujícího personálu. Píšete o levných nápojích. Možná, že to posuzujete v přepočtu Eura k České koruně, kdy vzhledem k ceně v Německu se to zdá levné, ale vězte, pro nás „normální“ lidi a zvláště důchodce se návštěva Prahy stává luxusem.

Abyste rozuměla, Čech historicky nevěřil a nevěřil vrchnosti. Čeští Němci v 19. století označovali Čechy za národ "powidel a rytířů lapků". Dokonce až hanlivým názvem "smějící se bestie". Čech Vám neřekne, co si skutečně v hloubi duše myslí. To je jeho zrnko svobody v sobě. Příkladem jsou letošní průzkumy před volbami. Sociální demokraté "vyhořeli" právě na spoléhání se výsledků předvolebních průzkumů. Lidé něco jiného řekli v anketě a jinak volili.

Pozitivně se vyjadřujete k nočnímu pražskému životu.

Myslím si, že Praha žije stejným nočním životem jako každá jiná metropole. Samozřejmě že i já obdivuji její památky, domnívám se však, že toto město je až příliš zkomercionalizované (viz prodej ruských matrjošek a vojenských čepic) a postrádá duchovní kouzlo, které vyprchalo nenahraditelnou ztrátou německého a židovského živlu. Ano, kulturní nabídka ať už v divadlech a nebo koncertních sálích je velká a rozmanitá, často si však kladu otázku, jaký má tato kultura vliv na Pražany a na Čechy vůbec a zda vydané úsilí nepřichází trochu vniveč.

Povýšenost a arogance Čechů pramení z našeho dlouhodobého nedostatku svobody a zdravého sebevědomí.

Ještě k mladým lidem, kteří jsou schopni se bavit o politice a životních představách, ale uskutečnit je je horší. Mladí lidé se přizpůsobili dobře. Nejdou zatím proti proudu, bojí se o práci. S tím souvisí Vámi zmiňovaná korupce a klientelismus. Otázku bydlení nechci diskutovat, protože to je jedno velké odvětví šedé ekonomiky v českém státě. Čím dál na východ tím větší korupce.

Bohužel tak, jak šel vývoj od druhé poloviny 19. století, kdy v Evropě převládl nacionalismus, Češi svůj boj s Němci hnali resentimentem a Němci tvrdohlavostí, z čehož největší problém byl podle mého názoru problém jazykový. Výsledkem bylo chybné založení novodobého československého státu na základě národním a nikoliv národnostním. Pak už to znáte, nacismus, okupace, válka a poté vyhná-

ní českých Němců na základě kolektivní viny. Utrpěly tím obě strany. Přesto ani po 65 letech nedochází ke smíření.

Češi považují vyhnání českých Němců za spravedlivou odplatu za zločiny během okupace, čeští Němci za nespravedlnost a porušení lidských práv, neboť přišli o své staleté domovy.

Vážená a milá neznámá, sdílím Vaše pocity. Domnívám se ale, že Vy, mladá generace, můžete ta staletí prolínání česko-německého soužití obnovit. Musíme si vzájemně naslouchat a mluvit spolu. Dokonce jsem přesvědčen, že k sobě máme blíž, než si myslíme. V tom jsem optimista.

Bohumil Řeřicha

*Je samozřejmé, že nám každý čtenářský dopis udělá radost. To, že nemůžeme všechny otisknout zdaleka neznamena, že pro nás nejsou pomocí a povzbuzením v naší práci...
redakce*

Program

Ieden – červenec 2011

- so. 05.02. běžky**
organizuje Karel (tel. 089/611 72 57)
- stř. 02.03. fašinkové koulení**
19 hod. v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12 – v maskách
- stř. 06.04. valná hromada**
17 hod. v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12
- pá. 06.05.-
ne. 08.05.- Mariánské Lázně**
výlet s návštěvou Brodu nad Tichou
- so. 21.05. spoluorganizace 46. ročníku dálkového pochodu**
Praha – Prčice, start Čerčany
- so. 11.06.-
po. 14.06. 38. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
(organizuje Sokolská župa rakouská, www.sokol-wien.com)
- ne. 10.07. horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf,
-wand nebo -spitz**

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 18 hod. pravidelné setkání v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com
Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu.
Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39,
Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. **Další telefonní kontakty:** Karel Pokorný
(starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/310 98 342.
Bankovní spojení (nové): Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766